

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222010022
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6222010022.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci odsúdeného H. T., o návrhu na povolenie obnovy konania, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2023 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/2/2022 zo dňa 14. novembra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. T. zamietla.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš uznesením sp. zn. 3Nt/2/2022 zo dňa 14. 11. 2022 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného H. T. na povolenie obnovy konania, pretože neboli splnené podmienky podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že procesný postup súdu po podaní návrhu na povolenie obnovy konania je obsiahnutý v ustanovení § 398 Trestného poriadku, podľa ktorého ak pre rozhodnutie o návrhu treba na preverenie jeho dôvodnosti niektorú okolnosť vopred objasniť, vykoná potrebné vyšetrenie predseda senátu alebo na jeho žiadosť niektorý iný orgán činný v trestnom konaní. Pre takéto vyšetrenie platia ustanovenia o dokazovaní podľa VI. hlavy 1. časti Trestného poriadku - dokazovanie § 119 až § 161, ktoré upravujú všetky dôkazy aplikovateľné v trestnom procese. Súd konajúci o obnove však len formálne preskúmal jeho dôvody a nevykonal žiadne kroky smerujúce k tomu, aby preveril oprávnenosť jeho tvrdení tak, ako ich produkoval na verejnom zasadnutí, resp. v jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Je pravdou, že samotný samosudca rozhoduje o konkrétnom prostriedku na vykonanie potrebného vyšetrenia, avšak len na základe voľnej úvahy bez toho, aby si súd preveril argumentáciu, na ktorú poukazuje odsúdený, nemôže súd „priamo od stola“ rozhodnúť, že nie sú dané podmienky na povolenie obnovy. Aby súd mohol zaujať to stanovisko, že či sú alebo nie sú dané dôvody na povolenie obnovy, mal vypočúť a preveriť jednotlivé dôkazy najmä navrhovaných svedkov, či vo svojich výpovediach neprinesú a neuvedú nové skutočnosti, ktoré by potom pri novom prehodnotení dôkazu mohli priniesť priaznivejšie rozhodnutie v jeho veci. Súd nevypočul svedkov, ktorých navrhol, a to F. T., J. T., E. T., C. T., R. F., A. U., H. F., R. J., P. T., a to napriek tomu, že predmetných svedkov navrhoval vypočúť už v pôvodnom konaní, pričom ani vtedy súd jeho žiadosti nevyhovel. Dňa 29. 12. 2022 doručil prvostupňovému súdu i vlastné písomné dôvody sťažnosti, kde podrobne uviedol, v čom vidí oprávnenosť výsluchu navrhnutých svedkov. Záverom poukázal na požiadavku primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu, pretože v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatelja. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 46/2015, bod 54). Trest, ktorý mu bol vymeraný v dĺžke 11 rokov nespĺňa dané atribúty. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd

vyhovet jeho sťažnosti, zrušil prvostupňové uznesenie v plnom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, v ktorom budú vypočutí svedkovia, ktorí boli navrhnutí.

Sťažnosť proti vyššie uvedenému uzneseniu osobne odôvodnil aj odsúdený, keď v nej uvádzal skutočnosti, ktoré sa netýkajú prejednávaneho prípadu, a k veci uviedol v podstate to, že okresný súd nekoná objektívne a spravodlivo a sťažnosťou sa domáha toho, aby jeho prípad posúdil iný okresný súd. Poukázal na to, že v obnove konania chcel vypovedať a uviesť čistú pravdu, čo mu nebolo umožnené, že navrhol vypočuť viacerých svedkov, ktorí sa mali vyjadriť k tomu, že poškodenú O. J. týral jej bývalý partner, a nie on, avšak okresný súd jeho návrhom na vypočutie svedkov nevyhovet, ani nezabezpečil ním navrhované listinné dôkazy. Poukázal tiež na to, že okresný súd v pôvodnom konaní ukladal súhrnný trest, ale nevšimol si, že bol od 07. 11. 2019 do 11. 11. 2019 nezákonne 4 dni v CPZ, ktoré mu neboli započítané do trestu. Ďalej žiadal, aby krajský súd do konania pribral znalcov na posúdenie pravdovravnosti poškodenej. Záverom opätovne uviedol, ktoré dôkazy žiada v konaní vykonať a obširne popísal, ktoré skutočnosti by tieto dôkazy mali ozrejmiť. Preto navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil a prikázal vec prejednať inému okresnému súdu z dôvodu, že nemá dôveru voči okresnému súdu a konajúcemu sudcovi a zahlasuje voči nemu vážnu zaujatosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený orgán, skúmal, či bola sťažnosť odsúdeného podaná včas, či bola podaná oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu sťažnosti alebo k vzdaniu sa práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu musí konštatovať, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Aj krajský súd musí konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Najpodstatnejšou skutočnosťou v prejednávacom prípade je však to, že okresný súd na verejnom zasadnutí opätovne vypočul poškodenú, pričom tá zotrvala na svojej výpovedi z pôvodného konania, teda opätovne usvedčovala odsúdeného zo spáchania trestného činu, navyše uviedla, že jej odsúdený z väzenia píše listy, aby ho zachránila, a keď ho vidí, tak má strach a celá sa trasie. Ďalej je potrebné konštatovať, že odsúdený v podstate dookola argumentuje rovnakými skutočnosťami, z ktorých podstatná časť skutkovo ani právne nesúvisí s prejednaným prípadom, ale týka sa iných trestných konaní a iných osôb, pričom svedkovia, ktorých odsúdený navrhol vypočuť v rámci konania o povolení obnovy konania, boli súdu známi už v pôvodnom konaní, okresný súd sa už v pôvodnom konaní vysporiadal s tým, prečo odmietol tieto návrhy na doplnenie dokazovania, pričom pôvodná trestná vec bola predmetom aj odvolacieho konania, a krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal aj otázkou viny odsúdeného, právnou kvalifikáciou skutku a výškou uloženého trestu, a po zhodnotení všetkých okolností prípadu odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Záverom je teda možné konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, vzťahujúce sa výlučne k prejednáwanej trestnej veci, ktoré by neboli známe v pôvodnom konaní tak okresnému, ako aj krajskému súdu, správne preto okresný súd v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného, pretože neboli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť odsúdeného H. T. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.